

[BEZKROL *sb m*

I sg bezkr(o)l(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Sprawujący władzę królewską podczas bezkrólewia; interrex: bo ten Vrząd [Prymasa] nie ieft tákowy áby sobie [...] miał przywłázczyć władzę Krolewfką/ iáko Bezkrólem iákim bydź (áč y władza Krolewfká nikogo nie včíśnie v nas nád práwo) á tym mniefy Primáfá ktory tylko kiedy Krolá niesítanie ma fwą władzą. *BielKron 1597 664 (Linde).**

ZZie